
vers a versről

FÜLÖP GÁBOR

a vers a halál kijátszása
márványlapba vésett emlékeink
nádtetős menedékháza
a másodperc-lápok
és óra-őserdők között
sorai szememből-fülemből-orromból
melegen kiszakadt
szivárványból lett fekete madarak
széttárt ujjaim közül vijjogva
szerteröppenő piros katonák a szavak

a vers emlék-akna
a vers másodperceink örökkévalósága
a vers belőlünk kitépett húscsapat
a vers a folyó és az ég
a vers én vagyok ÉN vagyok a vers

a tarlón futni mezítláb
a szűrő búzacsonkokon;
csúzlival huncutul betörni egy ablakot
hogy szétrobbanjon a hideg és álnok üveg
és szilánkjai lecsorogjanak a szemetesvödörbe;
virágot keresni a szikla-erdőben;
felgyújtott szemekkel lezuhanna a völgybe;
elmúlás-szagú onánia
zsarnok kábítószer —
ez a vers

a vers
az ellenállhatatlan nagy mágus
az emlékszipó kegyetlen vámpír
belőlünk-metszett-kapocs
önmagunk felé
a vers a szkizofréniával azonos
örök dilemma variálhatósága

játékra biztat
magától vonaglik sorokba
jeleket vérző tollam alá

röpke márványpillanatokra elbódít
majd álnokul hirtelen ugrik mellembé
mindent összecibál vádló mutatóujjával
mely ordít mint egy karácsonyi üdvözlőlap:

„a ki nem mondott szavak átka
az összetépett remény-zászlók
fekete por száll a hallgatásra
nincsenek már mese-varázslók”
sikitja bennem veszettül
ez az ál-deus-ex-machina-pofájú-szörnyeteg
a vers

a misztikus sámán
és én kétségbeesetten próbálom mielőbb kiírni
a belémsikoltott szavakat
de a feszültség tovább nő
mit sem segít az írás-aszpirin
nyomában burjánzó orgonaszó menetel
egyre tömörebb
egyre fegyelmezettebben szétzilált sorokban
a szakadékok felé

a vers a kereszt
a vers a vörös csillag
a vers a bűn
a vers a mártír
a vers a feltámadás
a vers a feltámadás nélküli élet
a vers az ellentétes végletek összesége

a vers kis mazochista kehely
melyben leülepszik gyónásaink szennye
a vers ideig-óráig ál-idegnyugtató

a vers
lelkiismeretünk nadrágtartója